

Désiré Ediers

Geboren op 04-02-1884 te Oordegem

Overleden op 12-05-1955 te Oordegem

Bekijk meer bidprentjes op www.indeken.be

Onder Maria's geleide
«Christus, de Heer, te ontmoet!» (Matth. - 25, 6)

BID VOOR DE ZIELERUST

van Mijnheer

DÉSIRÉ EDIERS

echtgenoot van Mevrouw

Odile MOENS

geboren te Oordegem, de 4 Februari 1884 en aldaar onverwachts in de Heer ontslapen na het H. Oliesel te hebben ontvangen, de 12 Mei 1955.

Een stichtend christen man is ons ontnomen op 'n avond in Mei, na het Marialof, waarin tientallen kinderen en volwassenen, vol geestdrift tot die Moeder van alle christenen hadden gezongen: «Wij blijven Uw kindren, in vreugd en in leed... o geef dat elk onzer, als gij Hem eens vindt.» Zo onverwachts, ja, maar toch niet onvoorbereid, is de ziel van deze vrome echtgenoot en vader, - die binst zijn leven en menselijke krankheid, zo veel en zo gaarne heeft gebeden, - naar Maria, en met Haar naar Jezus toegegaan.

Désiré heeft zich waardig getoond voor de zware taak, welke de Goddelijke Voorzienigheid hem had toevertrouwd. Hij leefde slechts voor zijn gezin. - Zolang zijn krachten het hem toelieten, heeft hij, in liefdevolle en zorgzame opoffering, met naald en schaar voor zijn medemens gewerkt. om te voorzien in het opbouwen en de onderhoud van zijn vreedzaam, schoon-christelijk gezin. Niets was hem te veel - niets viel hem te zwaar. Zijn vele zorgen - arbeid en mannelijke godsvrucht, waren een voorbeeld voor de zijnen.

Reeds mocht hij wat uitrusten na zijn vermoeiende loopbaan in stil, huishoudelijk geluk. - Doch 'n mens is door zijn Schepper niet op deze aarde geplaatst om te rusten, maar om te werken, te bidden, te strijden en te lijden. Eerst na dit leven

volgt de eeuwige, welverdiende rust bij God, wanneer hij alles volbracht heeft zoals O L. Heer het wil.

Deze dierbare huisvader heeft zijn levenstaak goed volbracht en is nu ter ruste gegaan. - Hij zei het nog zelf, vooraleer zijn ogen zich sloten: «Vrouwke, kinderen, ik ga naar boven, 't is mijn ure om te gaan rusten - slaaptwel!»

En zijn geliefden zeggen het hem na: «Slaapwel, vader, en tot weerzien in de hemel - rust in vrêe!»

Dierbare echtgenote, zonder veel woorden, alleen met 'n blik van liefde en dankbaarheid, namen we van elkaar afscheid. Dank om de hulp, troost en zorgen waarmee ge me tot het einde toe hebt bijgestaan - Wees sterk in uw verdriet, God en Zijn H. Moeder zullen u helpen.

En gij, beste kinderen, - ik weet dat ook uw hart met droefheid vervuld is omdat ik heenga. - Maar in uw geest en geheugen zal ik en vooral mijn voorbeeld van christelijkheid en werkzaamheid blijven voortleven. - Ik dank u om uw offervaardigheid en genegenheid. - Weest nu dubbel goed voor moeder en bidt voor mij!

Achtbare Familie en vrienden, vergeet me niet en bidt soms 'n wees gegroetje tot mijn gedachtenis

O Maria, deur des Hemels, b. v. o.

De Familiën EDIERS, VAN DURME, MOENS
en DE GEYTER,

Danken U voor de gebeden en
blijken van deelneming hun be-
toond in hun rouw.

Drukk. De Brauwer, Dorp, Oordegem.